

Den næste sag på dagsordenen var:

**7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 39:
Forslag til folketingsbeslutning om suspension af EU-Middelhavsassocieringsaftalen med Israel.**

Af Keld Albrechtsen (EL) og Helge Bo Jensen (EL).

(Fremsat 9/11 2000. Første behandling 28/11 2000. Betænkning 20/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, det er utilfredsstillende, at regeringen ikke vil medvirke til i dag at vedtage dette her forslag. Jeg mener, at situationen nu er således i Palæstina, at vi må gå fra ord til handling. Det kan ikke nytte noget, at den israelske besættelsesmagt får lov til at fremture og myrde fredsprocessen, således som det finder sted.

Derfor er situationen efter vores opfattelse nået til det punkt, hvor der bør indføres økonomiske sanktioner over for Israel. Og et af de virkemidler, Danmark har til rådighed, er at rejse spørgsmålet i EU i forbindelse med diskussionerne om associeringsaftalen, som indeholder mulighed for, at man kan suspendere denne associeringsaftale.

Når nu regeringen ikke vil stemme for dette forslag i dag, vil jeg godt spørge ministeren, hvilke konkrete skridt inden for rammerne af associeringsaftalen, f.eks. med hensyn til import af varer fra Israel, regeringen vil tage op i forbindelse med de møder, der skal være om associeringsaftalen mellem EU og Israel.

Jeg synes, det er meget væsentligt, og ville være glad for, hvis ministeren i det mindste i dag kunne komme herop og give et tilsagn om, at man vil bruge disse møder i det såkaldte Associeringsråd og i de embedsmandsdrøftelser, der foregår under Associeringsrådet, til at lægge et virkeligt pres på Israel og også til at fortælle den israelske regering, at det er altså kommet dertil, at det bliver nødvendigt at overveje egentlige økonomiske sanktioner over for Israel. Det håber jeg at ministeren vil komme op og give en melding på.

Arne Melchior (CD):

CD stemmer imod Enhedslistens forslag; det fremgår af betænkningen.

Når jeg alligevel tager ordet, er det for at sige til hr. Keld Albrechtsen og hans fæller, at det egentlig undrer mig, at man ikke kommer med lignende forslag om Danmarks relationer til Rusland. Danmark har jo mange samarbejdsrelationer til Rusland og med Rusland, og det mener jeg og CD også at vi foreløbig skal have. Men Rusland fører altså krig i Tjetjenien, og det tager Danmark på det allerstærkeste afstand fra. Og Rusland fører altså ikke den krig, fordi Tjetjenien truer Rusland, hvorimod Israels sikkerhed og dets borgeres sikkerhed og fortsatte eksistens i høj grad er truet fra en del af omgivelserne. Det er ikke Israel, der efter de gunstige resultater, som blev opnået i Camp David i fjor sommer, startede den voldsbølge, som vi har været vidne til så tragisk i de sidste 6-8 måneder.

Så hvis der overhovedet skal være gnist af mening – hvad der jo altså ikke er, men så da en smule sammenhæng i Enhedslistens opfattelse – så fatter jeg ikke, at der ikke fra samme parti ligger et forslag om at afbryde relationer, samarbejde, handel osv. med Rusland.

Det er altså ikke noget, jeg synes, vi skal gøre; men det viser bare hulheden og hykleriet i Enhedslistens forslag, at man retter dette angreb mod Israel, mens Rusland er fredet i klasse A hos Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg vil da godt svare hr. Arne Melchior på to områder:

For det første er der altså folkeretlig forskel mellem at besætte et andet land og så at håndhæve orden i sit eget land. Og det, Rusland gør, er, at de håndhæver orden i deres eget land, hvorimod det, Israel gør, er, at de besætter et andet land. Det er en principiel forskel.

Men derudover undrer det mig, at hr. Arne Melchior ikke har været opmærksom på, at lige præcis Enhedslisten og i øvrigt også SF har været enormt fremtrædende i forbindelse med at kræve, at der blev ført en aktiv linje over for Rusland, og at der lige præcis blev brugt nogle midler over for Rusland, der viste Rusland, at man ikke anerkendte det, der skete i Tjetjenien.

Derfor vil jeg da invitere hr. Arne Melchior til at deltage i den forespørgsel, som SF og Enhedslisten har anmeldt, som bliver afholdt den 17. maj, hvor hr. Arne Melchior vil få mulighed for at stemme for de udmærkede forslag, som SF og Enhedslisten vil fremlægge, til, hvordan vi me-

ner, at man skal gøre noget mod Ruslands aggression over for det tjetjenske folk.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

At Israel har besat Vestbredden og til dels Gazastriben er der jo en baggrund for.

Det var jo ikke Israel, der startede den række af krige, som fulgte straks efter staten Israels folkeretligt helt korrekte oprettelse; men jeg kan ikke forstå, at det skulle være værre end at føre krig imod en befolkning i ens eget rige og myrde og arrestere og undertrykke. Så jeg kan ikke se, at det står ringere til for Israel, end det gør for Rusland.

Jeg er da ganske opmærksom på, at Enhedslisten også er kritisk over for Rusland, men jeg har altså ikke set noget forslag om afbrydelse af relationer, for det ville være det modsatte af konstruktivisme, det ville være det modsatte af hensigtsmæssighed, det ville være det modsatte af at være fordelagtigt for freden. Og det er dér, jeg påpeger, at man altså foreslår en afbrydelse af de handelsmæssige relationer over for det lille Israel, men over for Rusland har man ikke fremlagt tilsvarende forslag.

Det er det, jeg bare har villet påpege og hermed igen har understreget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, det siger Rusland jo også, det siger alle stater, der begår overgreb, at det var de andre, der startede. Det var de tjetjenske terrorister, der startede, og derfor mener Putin, at han har lov til at sønderbombe Grosnij, og han har lov til at myrde blandt det tjetjenske folk. Det er ikke vores opfattelse, at man har ret til det, selv om andre startede.

Så har vi jo ikke sagt, at Israel er værre. Jeg ved ikke, hvor hr. Arne Melchior får den idé fra. Og vi har heller ikke fremlagt et forslag om, at man skal afbryde forbindelserne med Israel. Det har vi heller ikke.

Vi har bare forlangt, at man lever op til den aftale, man har indgået med Israel via EU, som bygger på, at der skal være respekt for menneskerettigheder osv. Det er bare det, vi forlanger. Og vi vil forlange nøjagtigt det samme i forhold til Rusland.

Nu er jeg ikke bekendt med, at der er en associeringsaftale mellem EU og Rusland, men det kan hr. Arne Melchior muligvis fortælle mig, at der er. Men vi ønsker lige præcis, at man skal be-

nytte alle aftaler, som indeholder spørgsmål om menneskerettigheder og demokrati, til at kritisere Rusland og afbryde dem, hvis ikke der bliver lyttet til det. Så for os er der ingen forskel.

Problemet er, at for regeringen og for hr. Arne Melchior er der stor forskel. Der er der noget, man tolererer i ét tilfælde, men ikke tolererer i et andet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tog spørgsmålet om Tjetjenien op over for økonomiministeren i går på mødet i Folketingets Europaudvalg, fordi man i øjeblikket har forhandlinger med Rusland om økonomisk samarbejde, og jeg bad altså om i går i Europaudvalget, at man tog spørgsmålet om Tjetjenien op netop for at påpege, at det altså ikke kan være rigtigt, at der åbnes for øgede handelsforbindelser med Rusland i en situation, hvor Tjetjenienspørgsmålet, så vidt jeg ved med CD's accept, er fejtet ind under gulvtæppet.

Men jeg tager hr. Melchiors bemærkninger som udtryk for, at næste gang, jeg tager det spørgsmål op i Europaudvalget og rejser krav om, at Tjetjenienspørgsmålet rejses, også i forbindelse med handelsaftalerne med Rusland, så er CD på plads og klar til at støtte disse initiativer. Det tager jeg hr. Melchiors melding som udtryk for, og hvis det er tilfældet, ja, så har vi endnu en samarbejdsflade mellem CD og Enhedslisten, som jeg ser frem til, at vi kan få gavn af.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg forstår heller ikke hr. Arne Melchiors sammenligning. Det er da venstrefløjen, som konsekvent har kritiseret den russiske aggression i Tjetjenien. Det er venstrefløjen, der har taget det her punkt op i Folketinget. Det var venstrefløjen, der stod fakkelvagt foran den russiske ambassade i bidende kulde før jul. Det var ikke hr. Arne Melchior. Det er venstrefløjen, der har kritiseret Rusland, så sammenligningen er aldeles upassende.

Dertil kommer, at vi jo vedtog et forslag i Folketinget under en forespørgselsdebat her i efteråret, som også hr. Arne Melchior stemte for, hvor vi faktisk forbeholdt os muligheden for også at bruge økonomisk pression over for Israel, for at se på de aftaler. Det står direkte i det forslag til vedtagelse, som hr. Arne Melchior stemte for, at man skulle se på de aftaler, der er

indgået mellem EU og Israel, for at lægge et pres på den israelske politik.

Har hr. Arne Melchior fuldstændig glemt det, og vil han ikke medgive, at det her ligger i smuk forlængelse af det forslag, som et bredt flertal i Folketinget vedtog her i efteråret?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at han regner dårligt eller hører dårligt efter eller ikke forstår. Sandsynligheden er, at han ikke vil forstå.

Jeg sagde i mit tidligere indlæg her i denne korte debat, at jeg ikke mener, det er hensigtsmæssigt, at vi afbryder vores mangfoldige samarbejde med og herunder også vores bidrag til støtte til Rusland, fordi det ikke vil gavne den europæiske fred eller verdensfreden. Det vil ikke være konstruktivt. Det har jeg sagt for et par indlæg siden.

Derfor er hr. Keld Albrechtsens gåen ud fra, at jeg så i Rusland-Tjetjenien-sagen vil stemme sådan og sådan, helt forfejlet og helt forkert. Jeg mener i begge tilfælde, at det er forkert at afbryde.

CD kan bakke op bag regeringens politik om at lægge pres, det er svar til hr. Holger K. Nielsen. Vi har ikke kritiseret, at den sag vil blive bragt op på det møde, der er i maj måned, hvor den associeringsaftale kommer til forhandling. Udenrigsministeren har jo sagt, at det vil ske, og det har vi ikke kritiseret ham for. Så derfor er også hr. Holger K. Nielsens slutninger forkerte.

Der er forskel på at tage en sag op og sige: Hør, vi har en aftale, og der er de og de paragrafer, og hvordan går det med det, og hvorfor overholder I ikke det, og så at fremsætte forslag i Folketinget om at afbryde. Det er det, forslaget går ud på, og det forslag er forkasteligt, enten det gælder den ene af staterne eller den anden. Og der er det, jeg siger, at jeg ikke har set et tilsvarende konkret forslag fra Enhedslisten, og derfor er der tale om dobbeltstandard.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde håbet, at hr. Melchior kunne have afsluttet sit indlæg lige før den sidste sætning, for der var det, ligesom hr. Melchior var ved at komme tilbage på sporet.

Men så gentager han sin beslutning om, at der i venstrefløjens holdning skulle være en dobbeltstandard. Jeg må altså sige til hr. Melchior, at det ikke er acceptabelt at debattere på den måde.

Vi har netop stået og redegjort for, hvilke initiativer vi har taget over for Rusland. Så kan hr. Melchior have den opfattelse, at man slet ikke skal benytte disse aftaler til at tage konkrete skridt. Men jeg forstod, at hr. Melchior alligevel var indstillet på, at vi skulle tage spørgsmålet om Israels forhold til associeringsrådet, at aftalen skal overholdes, at bestemmelserne om menneskerettighederne skal overholdes.

Det vil vi gerne samarbejde med hr. Melchior om. Det er lige præcis det, vi foreslår, at de bestemmelser, der er i den aftale, skal have de konsekvenser, som følger af aftalen.

Jeg synes, der er noget rod i hr. Melchiors argumentation. Men jeg vil ikke fortsætte på den led, fordi jeg håber, at vi kan blive enige, også med hr. Melchior, om at støtte de kræfter, der er i Israel, som er modstandere af den nuværende regerings ødelæggelse af fredsprocessen, og at vi kan komme igennem til Associeringsrådet og håndhæve den aftale, der ligger.

Formanden:

Ja, tak. Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Det virker jo nærmest, som om man har gravet sig ned i skyttegravene her både fra Enhedslistens og CD's side.

Jeg vil godt sige, at vi heller ikke kan acceptere Enhedslistens forslag. Vi synes, det er vigtigt, at man både kritiserer den ene og den anden part, og det, som Enhedslisten konsekvent gør, er, at de kritiserer Israel og kun Israel. Det er dér, problemet er, når man vil gå ind fra dansk side og prøve at være forhandler, prøve at løse nogle konflikter.

Det er det samme, regeringen desværre til en vis grad er begyndt på i denne her debat, at man konsekvent kritiserer den ene part, nemlig Israel, at man hænger den ene part ud, og det er ikke rimeligt, når der er to parter i konflikten, to parter, der ikke i alle tilfælde gør det særlig godt, men er medvirkende til, at der kommer de her meget optændte situationer i Mellemøsten.

Vi synes da f.eks., det ville klæde Enhedslisten, når de stiller forslag om at fjerne associeringsaftalen med Israel, at de kritiserer Syriens besættelse af Libanon, at de kritiserer palæstinsernes manglende styr på deres egne folk, det manglende styr fra Arafats side på politistyrkerne dernede, som i høj grad slet ikke håndhæver ro og fred på Vestbredden, at de kri-

tiserer Hizbollahs tilfangetagelse af israelske soldater og civile. Hvornår har vi hørt Enhedslisten kritisere det?

Det er kun Israel, Enhedslisten går efter. Derfor vil jeg faktisk give hr. Arne Melchior ret i, at der er en manglende linje i det, som Enhedslisten står for. Man kritiserer kun den ene part, man er kun efter Israel i denne her sag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det næppe muligt at gøre noget ved hr. Peter Skaarups uvidenhed, men af hensyn til de øvrige medlemmer af Folketinget kan jeg jo f.eks. bede udenrigsministeren bekræfte, at umiddelbart efter at det palæstinensiske selvstyre havde ladet et par palæstinensere henrette på fuldstændig barbarisk vis og uden rettergang, kom der øjeblikkeligt et spørgsmål fra Enhedslisten, hvori vi opfordrede den danske regering til i alle relevante fora at tage det her op og for-dømme det.

Så det passer simpelt hen ikke, hvad hr. Peter Skaarup siger. Hr. Peter Skaarup har simpelt hen ikke viden om, hvad hr. Peter Skaarup taler om. Det, der er det interessante, er jo Dansk Folkepartis holdning i denne her sag. Overalt i verden skal stater tvinges til at tage deres flygtninge tilbage. Det er Dansk Folkepartis politik. Flygtningene skal i hvert fald ikke have lov at være i Danmark. De skal tilbage.

Men når det gælder de palæstinensiske flygtninge, har Dansk Folkeparti lige præcis en undtagelse. De skal ikke have lov at vende tilbage til Israel. Af alle lande her i verden skal Israel være det eneste land, som ikke tager deres flygtninge tilbage. Se, det er dobbeltmoral!

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kvitterer da for, hvis Enhedslisten en enkelt gang, og jeg siger en enkelt gang, har kritiseret palæstinenserne og de her fuldstændig urimelige rettergange, som de har stået for. Det kvitterer jeg for.

Men jeg konstaterer bare, at vi meget sjældent, meget, meget sjældent hører Enhedslisten kritisere den palæstinensiske side i debatten. De har ikke stillet forslag i Folketinget, der kritiserer den palæstinensiske side.

Det, vi gør i dag, er, at vi tager stilling til associeringsaftalen med Israel, og der er det, at Enhedslisten er ensidig. Det er Enhedslisten, der kun fremsætter forslag mod den ene part i Fol-

ketinget, og det er trods alt det, vi diskuterer i dag.

Så med hensyn til Dansk Folkepartis holdning til tilbagetagelse af flygtninge: Vi ønsker da selvfølgelig, at de flygtninge af palæstinensisk observans, der er i Danmark, statsløse palæstinensere, der skal tilbagesendes, at de selvfølgelig skal tilbagesendes til det område.

Men det, hele striden står om, er jo ikke, at de flygtninge skal tilbagesendes til Israel, for det er jo Israel, der var under angreb i sin tid og føler deres sikkerhed truet, fordi alle de arabiske nationer, da Israel blev oprettet, angreb Israel, og derfor er det en situation, som slet ikke kan sammenlignes, for det er til Palæstina, at Dansk Folkeparti ønsker at sende de flygtninge tilbage til, og det tror jeg også Enhedslisten udmærket godt ved.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, det bliver trættende for de øvrige folketingsmedlemmer, hvis vi skal gennemgå alle de steder, hvor Dansk Folkeparti ikke har viden om Enhedslistens politik. Så jeg vil bare opfordre hr. Peter Skaarup til at sætte sig ind i, hvad Enhedslisten har vedtaget f.eks. om Syrien, hvor vi jo har lavet meget præcise udtalelser og opfordringer til det syriske regime, som jo er et diktatorisk regime, som vi på ingen måde har nogen som helst sympati for.

Så hjemmearbejdet først, og når hr. Skaarup har gjort hjemmearbejdet, tager vi gerne debatten hernede igen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det vil sige, at vi kan tage Enhedslistens garanti her som udtryk for, at Enhedslisten sammen med Dansk Folkeparti nu vil være med til at prøve at tvinge regeringen til at tage afstand fra Syriens besættelse af Libanon. Det ville da være glimrende, hvis Enhedslisten vil være med til det.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Siden Folketinget førstebehandlede Enhedslistens beslutningsforslag, har der jo desværre beklageligvis ikke kunnet konstateres en reduktion af volden i Mellemøsten, snarere tværtimod. Trods ihærdige forsøg fra international side på at bringe voldsspiralen til ophør, få genoptaget drøftelserne om fred, har vi set daglige sammenstød mellem israelere og palæstinensere.

Antallet af dræbte siden september sidste år er nu nået op over 500, langt, langt de fleste er palæstinensere og vældig mange af dem er meget unge.

Samtidig må det erindres, at israelske og palæstinensiske forhandlere efter intensive drøftelser i Taba i Egypten i år i januar erklærede, at man aldrig havde været tættere på en endelig fredsftale. Der var tilsyneladende gjort væsentlige fremskridt på alle udestående spørgsmål, og håbet var, at der hurtigt kunne indgås en varig fredsftale.

Her 3 måneder efter er det åbenbart, at den profeti tragisk nok ikke har kunnet holde stik, men det er regeringens opfattelse, at det internationale samfund skal holde maksimal dialog med såvel Israel som det palæstinensiske selvstyre for at holde parterne fast på allerede indgåede aftaler og tilsagn.

Den konstruktive dialog fra Taba må genoplives, de kræfter, som ad forhandlingens vej søger at finde varig fred i Mellemøsten, må støttes og styrkes, så nye fredsdrøftelser kan bygge på allerede opnåede positioner og resultater. De kræfter, der har valgt voldens vej, må fordømmes.

I den nuværende situation tjener det ud fra det grundsyn efter regeringens opfattelse ikke noget formål at isolere nogen af parterne. Israel og palæstinenserne har lige nu og måske mere end nogen sinde behov for international medvirken til at komme ud af den fastlåste situation.

Der udfoldes netop i disse dage meget stærke bestræbelser på at sikre parternes accept af det egyptisk-jordanske fredsinitiativ, hvorved både Israel og palæstinenserne vil blive forpligtet til at indstille volden, iværksætte en række tillidskabende foranstaltninger og genoptage fredsforhandlingerne på grundlag af Sikkerhedsrådets relevante resolutioner, 242, 338, og de hidtidige fremskridt.

Med initiativet ville den israelske blokade, der har sat økonomi og beskæftigelse i stå på Gaza og Vestbredden, kunne ophæves, tilbagebetalinger til selvstyret kunne genoptages og al bosættelsesaktivitet indstilles.

Det er værd at mærke sig, at også fra palæstinensisk side efterspørges et større engagement fra Europa, fra Danmark, men især fra EU i det hele taget, med henblik på at sikre dialogen mellem parterne og bidrage til at sikre freden i regionen.

Jeg havde i søndags lejlighed til at mødes med den palæstinensiske de facto-udenrigsminister Nabil Shaath, og han opfordrede under sit

besøg her i København Danmark og EU til mere aktivt at engagere sig i processen. Det skal vi selvfølgelig gøre. Det foregår allerede nu med meget hyppige, tætte kontaktforsøg ikke mindst fra Solanas side. Vi har haft møde med palæstinenserne her i København som sagt. Jeg mødes nu på tirsdag i Berlin med udenrigsminister Peres og vil prøve at gøre disse synspunkter gældende fra den danske regerings side i forhold til Israel.

Men jeg er nødt til at sige, at heller ikke fra palæstinensisk side nærer man noget ønske om, at EU på nuværende tidspunkt skal afbryde forbindelserne til Israel.

Associeringsaftalen mellem EU og Israel trådte som bekendt i kraft den 1. juni sidste år. Der skal være møde i Associeringsudvalget med Israel senere i maj måned. Det er regeringens opfattelse, at vi i fællesskab med de andre i EU – og det er det, der er vigtigt – i den nuværende situation må udnytte de muligheder, der ligger i associeringsaftalen for at føre dialog med Israel på samme måde, som vi gør med palæstinenserne.

Der er behov for klart at give udtryk for Danmarks og EU's bekymring over udviklingen, og inden for rammerne af associeringsaftalen vil der både blive taget politiske og økonomiske emner op.

Der er bred enighed i EU om, at bl.a. den senere tids menneskerettighedskrænkelser skal tages op over for Israel, og hele spørgsmålet om ulovlig præferencestilling for varer fra bosættelserne skal tages op.

Såvel Israel – og det skal være min sidste bemærkning – som det palæstinensiske selvstyre har legitime krav på sikkerhed. Vores opgave er at tilgodese disse interesser med fuld respekt for menneskerettighederne og lægge pres på begge parter for at de lever op til deres ansvar her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er jo en bedømmelse af situationen, som er lidt anderledes hos regeringen, hvor man har konkluderet i regeringen, at i den nuværende situation vil man ikke fremføre forslaget om en direkte suspension af aftalen.

Men jeg hæftede mig også ved ordvalget »i den nuværende situation«, og jeg går ud fra, at vi så, når dette møde i Associeringsudvalget er tæt på, får mulighed for at foretage en bedømmelse, bl.a. i Folketingets Europaudvalg, af, om de fremskridt, som ministeren håber der er udsigt til i den kommende tid, og de krav, ministe-

ren stillede bl.a. omkring et stop for bosættelserne, rent faktisk, når vi når frem til mødet i udvalget, er sket.

Der ser jeg så frem til, at vi får den drøftelse i Folketingets Europaudvalg.

Formanden:

Hr. Arne Melchior som ordfører. Det er anden omgang.

Arne Melchior (CD):

Der var en af de herrer fra Enhedslisten, som påstod, at det er Israel, der har ødelagt fredsprocessen. Jeg vil hævde det modsatte.

Jeg talte før om de gode resultater, der blev opnået i Camp David i fjor sommer, og så startede der altså nogle angreb – intifadaen kaldet – som ødelagde fredsprocessen.

Selv den nuværende israelske regering forsøger at holde fredsprocessen i live, og det var derfor en forkert oplysning.

Så vil jeg benytte lejligheden til at sige, at CD hele vejen igennem har støttet de bidrag, som Danmark giver til det palæstinensiske selvstyre, uanset det utrolig elendige retsvæsen, som selvstyret udøver, henrettelser uden rimelig domsforhandling osv. Uanset korruptionen har CD, ligesom flertallet af Folketinget, hele tiden støttet, at vi samarbejder med dette mærkelige, men vigtige palæstinensiske selvstyre for at få oprettet den palæstinensiske stat, og det synes jeg bare jeg skal understrege, at vi i hvert fald er konstruktive til begge sider.

Så blev det også fra Enhedslistens side nævnt, at Israel skulle tage de palæstinensiske flygtninge tilbage. Nu er tiden og stedet ikke til at rede-gøre nøjagtigt for, hvordan det problem opstod. Men for det første er der her ikke kun en regning, men også en modregning. Lige så mange flygtninge, der var fra Palæstina til andre arabiske lande, lige så mange jødiske flygtninge var der fra arabiske lande til det nyoprettede Israel, så der er en regning og en modregning. Desuden opfordrede de daværende arabiske regeringer med Egypten i spidsen den palæstinensiske, den arabiske befolkning fra Palæstinaområdet, til at flygte, medens man smed israelerne i havet, og så ville de kunne vende tilbage. Det er et langt regnestykke.

Men hvis man virkelig vil hævde, at de palæstinensiske flygtninge, der er opgjort til at være mellem 3 og 4 millioner mennesker, skal vende tilbage til det nuværende Israel, så er det det samme som at sige, at staten Israel skal ophøre

med at eksistere. Og det er jo nok den skjulte dagsorden for de herrer. Man kan i hvert fald ikke forstå dette ønske om at dræbe Israel én gang for alle ved dette programpunkt på anden måde.

Derfor vil jeg gerne oplyse – for vi refererer jo ikke fra Udenrigspolitisk Nævns møder, men jeg kan da oplyse om det – hvad en gæst i Udenrigspolitisk Nævn for nogle få måneder siden sagde til os, og det vil Nævnets formand og andre af Nævnets medlemmer, der var til stede, kunne bekræfte. Vedkommende sagde, at vi ved jo godt, at der ikke kan blive tale om 3 eller 4 millioners tilbagevenden, men det kan vi bare ikke sige offentligt. Det vil jeg bare understrege, og som sagt har jeg en række vidner i salen på, at sådan blev der sagt af en officiel repræsentant for det palæstinensiske selvstyre, der var her på officielt besøg.

Men Enhedslisten fremturer altså med at hævde, at Israel skal bringes i en situation, hvor det de facto skal ophøre med at eksistere, og det er det, der gør mig så forstemt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at det er Enhedslistens opfattelse, at alle flygtninge alle steder i verden som udgangspunkt skal have retten til at vende hjem, inklusive de flygtninge, som er fordrevet fra Israel.

Så er der et andet spørgsmål, der handler om: Hvordan skal det konkret ske, i hvilket tempo skal det ske, hvilke andre muligheder eksisterer der for at give folk kompensation, så folk vælger at bosætte sig?

Vi har jo f.eks. også den opfattelse i Danmark, at alle kosovaalbanske flygtninge skal sikres retten til at vende hjem til Kosova. Samtidig har vi den opfattelse, at de skal gives en anden mulighed for at skabe sig en ny tilværelse i Danmark.

Så det tal vil nok blive anderledes, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, men det er en del af forhandlingen med det udgangspunkt, at der er en principiel ret for folk, der er fordrevet, til at vende hjem. Det er det principielle udgangspunkt, vi vælger, hvor hr. Melchior af en eller anden uransagelig grund vælger det principielle udgangspunkt, at lige præcis folk, der er fordrevet fra Israel, ikke har lov at vende hjem. Og der er en helt klar uenighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 (SF, EL og Holger Graversen (S)) stemte for, 91 (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF og Thorkild B. Fransgaard (UP)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 14/3 2001. Første behandling 27/3 2001. Betænkning 26/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om vurdering af udenlandske uddannelses kvalifikationer.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 14/3 2001. Første behandling 27/3 2001. Betænkning 26/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 156: Forslag til lov om hold af slagtekyllinger.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 31/1 2001. Første behandling 1/3 2001. Betænkning 24/4 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringen har jo tænkt sig at gennemføre et forslag, hvor der må være 40 kg slagtekyllinger pr. m² – det er vist op mod ca. 20 kyllinger – og det er altså simpelt hen barbariske forhold, der gør, at intet menneske anstændigvis burde kunne få sig selv til at gå ind og købe en sådan kylling.

Nu stiller vi så et ændringsforslag, hvor vi i virkeligheden bare indfører den ordening, at hvis det påvises ved konkret vurdering af embedsdyrlægen, at disse dyr rent faktisk lider under den måde, de opdrættes på, skal der græbes ind, ved at man nedsætter antallet af kyllinger pr. m² til et mere anstændigt niveau.

Og jeg synes altså, det er ganske fantastisk, hvis man virkelig har tænkt sig at stemme dette ændringsforslag, som SF støtter, men som resten